

Hvordan vurderer vi økonomien i en personlig virksomhed?

Når vi vurderer økonomien i en personlig virksomhed, laver vi en samlet vurdering af indtjeningen og kapitalberedskabet i formuen.

Nedenfor gennemgår vi overordnet de forskellige områder i vores vurdering.

Hvordan vurderes indtjeningen?

Når vi vurderer indtjeningen for virksomheden, inddrager vi den historiske indtjening samt eventuelt budgetmateriale. Det giver et godt billede af, hvordan virksomheden præsterer i forhold til det forventede. Vi lægger til grund, at en virksomhed med en god, stabil indtjening, udgør en lavere risiko for fonden end en udbyder, der har store udsving i indtjeningen og ind imellem realiserer underskud.

For at vurdere den samlede formueudvikling, ser vi på de øvrige formuepåvirkninger, der kan være. Det kan være indtægter fra andet erhverv, indbetalinger til pension m.m. Til slut medtager vi privatforbruget.

Hvordan vurderes kapitalberedskabet?

Når vi vurderer kapitalberedskabet, ser vi på, hvordan pengestrømmene i virksomheden er.

Hvis virksomheden i stort omfang forudbetaler leverandørerne, vil virksomheden efter vores opfattelse skulle have et større kapitalberedskab, end hvis leverandørerne efterbetales. Det skyldes, at virksomhedens kapitalberedskab påvirkes i negativ retning, når der foretages forudbetalinger til leverandørerne. Dette er specielt tilfældet, hvis forudbetalinger til leverandørerne sker, inden kundens indbetalinger er modtaget. Vi lægger vægt på, at driften ikke er afhængig af en kassekredit, fordi en kassekredit som udgangspunkt kan opsiges af banken med kort varsel.

Vi vurderer også omfanget af investeringer, da formuen skal være tilfredsstillende både før og efter gennemførelsen af en investering. Et eksempel herpå kunne være, at virksomheden opkøber en anden rejseudbyder, investerer i et nyt marked eller investerer i en ny bil. Det vil efter vores opfattelse på kort sigt øge fondens risiko, idet det alt andet lige forringer likviditeten.

Hvordan vurderes formuen?

Vi betragter hele den personlige formue som virksomhedens kapitalberedskab, fordi indehavere hæfter med hele sin privatformue i tilfælde af konkurs. Vores kapitalkrav til formuen sidestilles med egenkapitalen i et selskab.

Når vi vurderer formuen, har vi primært fokus på soliditeten og likviditeten.

Formuen skal ikke kun være tilfredsstillende på opgørelsestidspunktet, men også løbende et år frem. Hvis der er en særlig risiko forbundet med virksomhedens forretningsmodel, vil det alt andet lige påvirke vores krav til virksomhedens kapitalberedskab i opadgående retning. Derfor foretager vi ikke udelukkende vurderingen på baggrund af nøgletallene i lovbemærkningerne, der alene skal ses som vejledende. (se nr. 7 om § 12a og bemærkningerne til nr. 7 længere nede i dokumentet [link](#))

Soliditet

Soliditetsgraden skal ifølge bemærkningerne til rejsegarantifondsloven udgøre minimum 6% ved overskudsgivende drift og 8% ved underskud. Formuen i forhold til omsætningen bør efter vores opfattelse være minimum 4% afhængigt af den forretningsmæssige risiko.

Når vi vurderer formuens soliditet, vurderer vi boniteten af de enkelte aktiver, for vi vurderer balancen ud fra et konservativt synspunkt og nedskriver derfor værdien af aktiver, som efter vores opfattelse er af dårlig bonitet.

Vi vurderer eventuelle ejendomme, som måtte indgå i formuen. Vi tager udgangspunkt i den seneste offentlige ejendomsvurdering eller realkreditvurdering/lånetilsagn.

Vi stiller os som udgangspunkt kritisk overfor værdien af evt. goodwill, hvis virksomheden på det seneste har leveret negative resultater.

Når vi vurderer omsætningsaktiver, vurderer vi både boniteten og tidshorizonten for indfrielsen. Her kunne et eksempel være udlån af likviditet til et selskab, der er insolvent. Vurderer vi, at det er overvejende sandsynligt, at tilgodehavendet ikke vil blive indfriet, vil vi nedskrive det til nul. Hvis vi vurderer, at tilgodehavendet formentlig godt kan indfries, men over en længere tidshorizont, vil vi typisk omplacere aktivet fra omsætningsaktiver til finansielle anlægsaktiver.

Likviditet

Likviditetsgraden skal ifølge lovbemærkningerne minimum være 1,0.

Vores vurdering af likviditetsgraden beregnes ikke nødvendigvis direkte ud fra formueopgørelsen. Det skyldes bl.a., at vi i beregningerne ikke medtager likvider og værdipapirer, der er stillet som sikkerhed/pantsat. Det betragter vi som et finansielt anlægsaktiv, fordi midlerne ikke er til rådighed i den daglige drift, og derfor ikke kan anvendes til betaling. Det samme gælder tilgodehavender, der ikke kan tilbagebetales på kort sigt.

Hvis likviditetsgraden er under 1,0, vil vi inddrage evnen til at skabe positive pengestrømme, samt hvorvidt anlægsaktiverne kan belånes yderligere, hvis det skulle blive nødvendigt.

Vil du vide mere om vores vurdering?

Hvis du ønsker en mere uddybende redegørelse for, hvordan vi vurderer økonomien, kan du læse vores detaljerede vejledning "Vejledning – økonomisk tilsyn".